

Sygn. akt SD 133/14

ORZECZENIE

SĄD DYSCYPLINARNY KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Danuta Mochol-Gumowska
Sędzia - doradca podatkowy Jacek Matarewicz
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Paweł Banasik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionego o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku
stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym
tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012
zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców
Podatkowych, gdzie na dzień 06.10.2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego
punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012,

- art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2
Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e
ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

orzeka

uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenie przepisów art.
36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki
Doradców Podatkowych i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 2 karę
dyscyplinarną nagany.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 13 października 2014 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, Obwinionego o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 06.10.2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012, co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Na rozprawie Rzecznik Dyscyplinarny podniósł, że Obwiniony w kolejnym okresie rozliczeniowym 2013-2014 oraz w 2015 r. nie uzyskał żadnych punktów, a przynajmniej mimo takiego obowiązku nie zgłosił okoliczności uzasadniających ich przyznanie.

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytych wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Doradca podatkowy w zakresie swoich uprawnień, działa, jako osoba zaufania publicznego, korzystając z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika min. obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, który wyrażony został w art. 36 pkt. 2 ww. ustawy. Ponadto zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.) KRDP, ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku. Doradca podatkowy, wykonujący obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu czyli 8 punktów. Z tego też powodu Sąd przychyliając się do wniosku o ukaranie obok art. 36 pkt. 2 stwierdził naruszenie art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 art. 11d ust. 1 i art. 11 e ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym: „Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną: 1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, oraz 2) za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3, lub pozbawienie prawa wykonywania zawodu”.

Dokonując oceny czynu Obwinionego Sąd kierował się następującymi przestankami: celami utworzenia zawodu doradcy podatkowego oraz celem ustanowienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Gradację obowiązków doradcy potwierdza art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym stanowiąc, że: „Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

- 1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej,
- 2) stale podnosić swoje kwalifikacje,
- 3) regularnie opłacać składkę członkowską”.

Ocena, iż podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest czynem podlegającym najwyższej karze dyscyplinarnej byłaby nieuzasadniona, ponieważ oznaczałoby to stawianie tego czynu na równi z czynami naruszającymi w sposób rażący interes klientów doradcy. W ocenie Sądu takie zrównanie oceny czynów zabronionych byłoby niewłaściwe.

Postępowanie dowiodło, że doradca podatkowy naruszył przepisy ustawy o doradztwie podatkowym oraz zasady etyki doradców podatkowych.

Pomimo tego, że Obwiniony w okresie 2011/2012 był objęty obowiązkiem podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nie wywiązywał się z tego obowiązku. Obwiniony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*